

Raivo E. Tamm: kui talvel koroonat põdesin, oli Tõnul tervis kümme korda hullem, aga ta muretses ikka minu pärast

„Tõnuga koos oli alati äärmiselt lõbus olla. Ei tule küll konkreetseid lugusid meelde, kuid temaga koos olles lihtsalt naersid kogu aeg,“ räägib näitleja ja poliitik Raivo E. Tamm, kes äsja lahkunud Tõnu Kilgasega nii mõnelgi korral lava jagas või koos seriaalis mängis.

„See, kuidas ja mida ta rääkis, oli lihtsalt niivõrd naljakas. Küll ta rääkis vanu lugusid ja siis neid, mis juhtunud hiljaaegu,“ sõnab Raivo, et Tõnu oli tõeliselt huumorilembene. Samal ajal jätkus Tõnul ka ühiskondlikku närvi, ning ta ei kartnud sõna võtta ega kiruda isegi poliitilist elu.

Kõige naljakam on Raivo sõnul see, et kui tavaliselt inimesed ei taha piinlikke momente meenutada, rääkis Tõnu nendest alati.

„Kohati tundus et ta isegi liialdas ja rääkis oma loo kümme korda hullemaks, kui tegelikult oli. Ja sellest, kui inimene naeris, sai ta veel indu juurde ja pani uue nüansi juurde,“ naerab Raivo, et Tõnu oli tõeline lobamokk. Seda kõige paremas mõttes.

„Vahepeal naersime ja oli tunne, et kui midagi rääkida pole, võtab Tõnu mingi anekdoodi ning räägib, et see juhtus temaga.“

Raivo viimane koostöö Tõnuga oli [Estonia teatri etenduses „Pipi Pikksukk“](#). „Ma tõesti ootasid neid etendusi. Temaga oli alati lõbus, ükskõik, kas garderoobis, grimmitoolis või laval. Hakkan sellest tohutult puudust tundma,“ räägib Raivo.

„Tõnu sära laval oli ikka vapustav. Mäletan, kui läksin noore näitlejana Vanalinnastuudiosse (praegune [vana Baskini Teater](#) – toim.) ja ta mängis Roman Baskiniga etenduses „Revident“. See oli ikka vapustav ja saal rōkkas naerust, kui Tõnu tuli lavale. Sära ja elatud elu sleppi jagus tal näitlejana küllaga,“ meenutab Raivo. Üleüldse elas Tõnu Raivo sõnul suure möllu ja tralliga. „Tagasi ta küll ei hoidnud ja elas täiel rinnal,“ lisab ta. Tänu [teatrile](#) ja seriaalidele on mehed koos palju ka reisinud. Tõnu oli Raivo sõnul suurepärane reisikaaslane, kellega ei hakanud kunagi igav, sest ta hoidis pidevalt tuju üleval.

Mis kõige tähtsam – Tõnu oli ka äärmiselt hooliv. „Kui ta oli juba raskelt haige, siis ma aeg-ajalt ikka suhtlesin temaga. Vahel ei teadnud üldse, kas võib helistada või kui halb tal on. Kui mul oli talvel koroonat, helistas Tõnu hoopis mulle ja küsis, kuidas läheb. Tal endal oli kümme korda hullem, aga ta helistas ikka mulle ja

ohtuleht.ee

Estonia teater
Vana Baskini Teater
Teater

tundis muret,“ räägib Raivo.